

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 22T/8/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2624010086
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Blaško
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2024:2624010086.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica samosudcom JUDr. Ladislavom Blaškom v trestnej veci proti obžalovanému H. W., pre zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Skalici dňa 26. februára 2024, takto

rozhodol:

obžalovaný

H. W. H. G. H. Q. P. N., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom P., O. XX, L. G., t.č. vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov od 07.10.2023,

sa uznáva za vinného, že

ako vodič osobného motorového vozidla zn. Mitsubishi Grandis striebornej farby, EČV: R. XXX, imatrikované vo Fínskej republike, VIN: Y., v úmysle získať pre seba finančnú odmenu, v čase približne okolo 23:00 hod. dňa 06.10.2023 na presne nezistenom mieste v Maďarskej republike naložil do uvedeného vozidla deväť osôb, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky, ani osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky a ani osobami, ktorým boli vydané platné víza, ktoré by umožňovali ich vstup a zotrvanie na území Slovenskej republiky, a to menovite:

- C. R., nar. XX.XX.XXXX, z O. G.,
- W. S. L., nar. XX.XX.XXXX, z O. G.,
- mal. V. F. F., nar. XX.XX.XXXX, z O. G.,
- V. F., nar. XX.XX.XXXX, z O. G.,
- Fatma Yarasir, nar. XX.XX.XXXX, z O. G.,
- T. W., nar. XX.XX.XXXX, z O. G.,
- X. H., nar. XX.XX.XXXX, z O. G.,
- N. F., nar. XX.XX.XXXX, z O. G.,
- V. S., nar. XX.XX.XXXX, z O. G.,

ktoré osoby následne v presne nezistenom čase na prelome dní 06.10.2023 a 07.10.2023, cez nezistený hraničný priechod, neoprávnene previezol na územie Slovenskej republiky, kde ďalej tieto osoby neoprávnene prevážal cez územie Slovenskej republiky v úmysle doviesť tieto osoby až na územie Nemeckej republiky, čo sa mu nepodarilo dokončiť, nakoľko bol pri tejto činnosti dňa 07.10.2023 v čase o 02:35 hod. prichytený hliadkou Obvodného oddelenia policajného zboru Skalica,

t e d a

v úmysle získať priamo pre seba finančnú výhodu, osobám, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky alebo osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky pomáhal v nedovolenom prekročení štátnej hranice Slovenskej republiky a v prechode cez územie Slovenskej republiky a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

zločin prevádzactva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona
poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

s

Z a t o m u u k l a d á

podľa § 355 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci 1 ks mobilný telefón zn. Realme tmavej farby, Model RMX3511, séria a číslo: C., poškodený displej v čiernom gumovom puzdre so SIM kartou.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát - Slovenská republika.

Podľa § 65 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest vyhostenia vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 83 ods. 1 písm. d) Trestného zákona súd ukladá ochranné opatrenie - zhabanie veci :
- motorové vozidlo zn. Mitsubishi Grandis striebornej farby, EVČ: R. XXX, imatrikované vo Fínskej republike, VIN: Y., ktoré sa v súčasnosti nachádza v objekte Technická ošetrovňa vozidiel KR PZ Trnava, Priemyselná 7, Trnava.

Podľa § 83 ods. 2 Trestného zákona vlastníkom zhabanej veci sa stáva štát Slovenská republika.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Skalica podal na Okresný súd Senica dňa 25.01.2024 obžalobu č. Pv 372/23/2206-32 na obžalovaného H. W. pre zločin prevádzactva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na skutkovom základe tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný H. W. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a zisťoval či obžalovaný

c/ rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu

Obžalovaný odpovedá: Áno.

d/ bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby Obžalovaný odpovedá: Áno.

f/ či rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu

Obžalovaný odpovedá: Áno.

g/ bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu

Obžalovaný odpovedá: Áno.

h/ sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin

Obžalovaný odpovedá: Áno.

Súd zisťoval stanovisko prokurátora, poškodeného a zúčastnených osôb ak sú prítomní na hlavnom pojednávaní. Prítomný prokurátor žiadal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny prijať.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, prijal toto jeho vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Trestného

poriadku a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie o vine obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe sa nevykoná a budú vykonané dôkazy len súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

S poukazom na vyššie uvedené, súd uznal obžalovaného za vinného pre zločin prevádzacstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Teda v úmysle získať priamo pre seba finančnú výhodu, osobám, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky alebo osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky pomáhal v nedovolenom prekročení štátnej hranice Slovenskej republiky a v prechode cez územie Slovenskej republiky a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na pomer a mieru závažnosti príťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívne, nespojené s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, pohnútku, osobu, jeho pomery, možnosti jeho nápravy a pomer a mieru poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby (personalita trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činu, následok, zavinenie a pohnútku súd vychádzal z okolností spáchania skutku, ku ktorému sa obžalovaný v celom rozsahu priznal. Obžalovaný umožnil osobám, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky alebo osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky nedovolené prekročiť štátnu hranicu Slovenskej republiky a prechod cez jej územie, pričom tak konal závažnejším spôsobom konania a to na viacerých osobách, keď neoprávnene prevádzal 9 osôb. Viacerými osobami sa pritom rozumejú najmenej tri osoby. K naplneniu kvalifikovanej skutkovej podstaty daného trestného činu potom bližšie viď Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. decembra 2018, sp. zn. 2 Tdo 52/2018 (R 18/2019). Obžalovaný porušil záujem štátu na kontrole osôb, ktoré prekračujú štátnu hranicu. Vo vzťahu k zavineniu mal súd preukázaný priamy úmysel.

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného z odpisu z registra trestov (č.l. 169-170 a 241 spisu) súd zistil, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný.

Z výpisu evidencie priestupkov (č.l. 237 spisu) vyplýva, že obžalovaný sa nedopustil žiadneho priestupku.

Zo správy ÚVTOS a ÚVV Leopoldov zo dňa 16.01.2024 vyplýva, že obžalovaný sa nachádza vo väzbe od 10.10.2023 a je umiestnený v oddiele so zmierneným režimom výkonu väzby. Po prijatí do výkonu väzby nemal problémy s adaptáciou na jej podmienky. Správanie a vystupovanie obžalovaného je na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje. Konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvoláva. Vo svojich osobných veciach si poriadok udržiava na požadovanej úrovni. Nebol

mu uložený disciplinárny trest ani disciplinárna odmena. Kontakt s príbuznými udržiava prostredníctvom korešpondencie, telefonovania a videohovorov. Počas výkonu väzby nie je pracovne zaradený.

Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného zistil 2 poľahčujúce okolnosti. Podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že k spáchaniu trestného činu sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval. Súd naopak u obžalovaného nezistil ani jednu z priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona.

Nakoľko prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami, súd pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona. Ak teda prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3. Pre zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 3 Trestného zákona, Trestný zákon ustanovuje zákonnú trestnú sadzbu v rozmedzí 7 rokov až 10 rokov, pričom s prihliadnutím na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností sa táto sadzba upravila na 7 rokov až 9 rokov.

Súd však pri rozhodovaní o tom, aký druh trestu a v akej výmere obžalovanému uloží trest, vychádzal jednak z toho, že trest má plniť nie len represívnu funkciu, teda zabraňovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti ako aj výchovnú funkciu, teda vytvárať podmienky pre výchovu páchatel'a, aby viedol riadny život, rovnako s prihliadnutím na individualizáciu trestu a s dôrazom aj na zásadu humanity, z ktorej vyplýva zákaz neprimeranej sankcie vo vzťahu k okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a a jednak z ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má súd za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Súd preto s prihliadnutím na zásadu primeranosti prísnosti trestu k trestnému činu, obžalovanému uložil trest odňatia slobody podľa kritérií obsiahnutých v ustanovení § 39 ods. 1 Trestného zákona (mimoriadne zníženie trestu), nakoľko uloženie trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby t.j. 7 rokov (ako to navrhoval prokurátor v záverečnej reči) a rovnako aj z dôvodu urobenia vyhlásenia o vine po aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 4 roky a 8 mesiacov (bližšie vid' stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016) by bolo skutočne pre obžalovaného vzhľadom na pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy neprimerane prísne, pričom na zabezpečenie ochrany spoločnosti u neho postačuje aj trest kratšieho trvania.

Okolnosťami prípadu v kontexte ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú. Za pomery páchatel'a odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatel'a, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatel'a od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti páchatel'a, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatel'a o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod. (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3To/2/2019 zo dňa 23.10.2019).

Ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody možno použiť aj v prípade priznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (po prijatí takéhoto vyhlásenia súdom), keďže páchatel' neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výmere uloženého trestu" (judikát S 44/2017, resp. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3To/2/2019 zo dňa 23.10.2019, rovnako vid' uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/42/2023 zo dňa 23.05.2023).

Súd dospel k záveru, že u obžalovaného sú splnené podmienky vyššie opísané. Obžalovaný sa v celom rozsahu priznal k trestnej činnosti mu kladenej za vinu a skutok úprimne oľutoval a ospravedlnil sa za svoje správanie. Rovnako obžalovaný nebol nikdy súdne trestaný alebo odsúdený a ani priestupkovo

postihnutý, teda v jeho prípade išlo o skutočný exces z vedenia riadneho života. Súd u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti pri absencii priťažujúcej okolnosti. Postoj obžalovaného v trestnom konaní bol teda od začiatku kritický, pričom sám napomáhal k objasneniu trestnej činnosti vydal dobrovoľne svoj mobilný telefón a nemaril úkony orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu. Aj napriek tomu, že mu súd na jeho prospech nepričítal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona zobral tento jeho postoj do úvahy pri ukladaní trestu. Z vyjadrenia obžalovaného jednoznačne vyplýva, že si bol vedomý nelegálnej činnosti, pretože mu bolo povedané, že ak ho chytiť bude 1 mesiac vo väzbe, avšak podľa názoru súdu si obžalovaný do dôsledkov neuvedomil aký skutočný postih mu v prípade ak bude prichytený pri tejto trestnej činnosti aj naozaj hrozí. Obžalovaný teda neprišiel na územie Slovenskej republiky s úmyslom páchania trestnej činnosti, ale iba prechádzal cez naše územie z Maďarska do Nemecka, pričom na jeho „smolu“ bol na našom území zastavený a následne zadržaný. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že trest odňatia slobody za trestný čin obžalovanému kladený za vinu je v rámci okolitých krajín Maďarsko, Rakúsko, Poľsko alebo Česká republika jedným z najvyšších. Obžalovaný nepatrí do hierarchie organizovanej skupiny, ktorá vykonávala nelegálne prevozy migrantov, ale bol „iba“ posledným článkom reťaze, ktorá fyzicky zabezpečovala samotný prevoz migrantov z krajiny A do krajiny B, pričom nikdy pred tým sa takéhoto prevozu nezúčastnil. V neposlednom rade súd zobral do úvahy osobné pomery obžalovaného, ktorý je živiteľ rodiny, pracuje v Poľsku ako taxikár, má manželku, 4 ročné dieťa, pričom v súčasnej dobe je jeho manželka tehotná a žije s ním aj jeho matka. Ak by súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody navrhnutý prokurátorom takto neprímerane prísny trest by postihol nielen páchatela ale i jeho rodinu, čo je vylúčené v zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona. V prípade osoby obžalovaného, ktorého neprímeraný postih v podobe nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov tak ako navrhol prokurátor došlo k opačnému účinku, k akému má individuálna prevencia viesť, a to k demotivácii. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo namieste, aby súd prejavil vyššiu mieru ľudskosti pri ukladaní trestu a pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Obžalovaný prejavil snahu viesť v budúcnosti riadny život, jeho de facto prvé zlyhanie v trestnoprávnej rovine nemá viesť k degradácii, ale posilneniu jeho snahy vyháňať sa trestnej činnosti. Trestný zákon v ustanovení § 39 ods. 3 stanovuje obmedzenia pre mimoriadne zníženie trestu, ktorými je súd pri svojom rozhodovaní viazaný. Podľa § 39 ods. 3 písm. d) Trestného zákona nesmie súd v danom prípade uložiť trest odňatia slobody kratší ako 2 roky. Súd použil pri ukladaní trestu mimoriadne zmierňovacie ustanovenie aj s ohľadom na možnosti nápravy obžalovaného, ktoré sú v jeho prípade podľa názoru súdu pozitívne. Súd preto vyjadruje presvedčenie, že na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Súd teda obžalovanému mimoriadne znížil trest podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne. Z uvedených dôvodov má súd za to, že predmetný trest je trestom zákonným, spravodlivým, zohľadňujúcim všetky vyššie popísané okolnosti prípadu a dostatočne a spravodlivo zohľadňujúci účel trestu. Súd záverom poznamenáva, že nebagatelizuje trestnú činnosť, ktorá sa obžalovanému kladie za vinu, táto bola jednoznačne spáchaná so zisťovaných dôvodov, čo napokon obžalovaný aj priznal, avšak treba brať na zreteľ aj tú skutočnosť, že obžalovaný nezasiahol najdôležitejšie objekty chránené Trestným zákonom teda život a zdravie, slobodu a ľudskú dôstojnosť alebo majetok iného, pričom súd má za to, že trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 (šesť) mesiacov v žiadnom prípade nie je trestom miernym.

Súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za iný úmyselný trestný čin.

Súd obžalovanému súčasne uložil trest prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a to: 1 ks mobilný telefón zn. Realme tmavej farby, Model G., séria a číslo: C., poškodený displej v čiernom gumovom puzdre so SIM kartou, ktorý obžalovaný dobrovoľne vydal (č.l. 75 spisu) z dôvodu, že tento mobilný telefón bol použitý s poukazom na vykonané dokazovanie na spáchanie predmetného trestného činu a jeho nepochybným vlastníkom je obžalovaný. Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát Slovenská republika.

Súd obžalovanému uložil aj trest vyhostenia podľa § 65 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona vo výmere 6 (šesť) rokov (sadzba 1 rok až 15 rokov), pretože obžalovaný nie je občanom Slovenskej

republiky ani osobou, ktorej bol udelený azyl alebo bola poskytnutá doplnková ochrana, pričom si to vyžaduje verejný záujem, teda ochrana spoločnosti pred ďalším páchaním trestnej činnosti. Obžalovaný je občanom Gruzínskej republiky s trvalým pobytom v Poľskej republike na adrese P.Š., O. XX. Účelom tohto trestu je odňať právo páchatelovi trestného činu zdržiavať sa na území Slovenskej republiky a tým mu zabrániť na tomto území aj v ďalšom možnom páchaní trestnej činnosti. Pri výmere predmetného trestu súd vychádzal najmä z generálnej prevencie ako aj ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestnej činnosti, ktorí sú cudzinci a preto ukladal trest vyhostenia takmer v polovici trestnej sadzby, čím sa podľa názoru súdu vykompenzoval nižší trest odňatia slobody uložený obžalovanému.

Súd súčasne podľa § 83 ods. 1 písm. d) Trestného zákona uložil ochranné opatrenie a to zhabanie vecí motorového vozidla Mitsubishi Grandis striebornej farby, EVČ: R. XXX, imatrikované vo Fínskej republike, VIN: Y., ktorým obžalovaný neoprávnene prevážal migrantov, teda vec bola použitá na spáchanie daného trestného činu, pričom nepatrí obžalovanému. Zo správy Prezídia PZ, Úradu medzinárodnej policajnej spolupráce (č.l.81-82 spisu) vyplýva, že vlastníkom predmetného vozidla od 16.02.2023 je spoločnosť H. O., L. X, XXXXX B. (L. W. Y.i), vozidlo bolo vyradené z prevádzky dňa 27.02.2023 ako nepojazdné. Zo správy KRPZ Žilina, operačný odbor (č.l. 84-89 spisu) vyplýva, že L. W. Y. vlastnil vozidlo jeden deň 13.-14.02.2023 a následne toto predal osobe W. W. a toto následne bolo predané dňa 29.08.2023 osobe U. R., ktorý mal povolený pobyt v Poľskej republike od 04.10.2023 do 04.11.2023, dňa 10.11.2023 opustil územie Poľskej republiky. Zo správy Prezídia policajného zboru, úrad medzinárodnej policajnej spolupráce, Národná ústredňa SIRENE (č.l. 94 spisu) vyplýva, že U. R. má udelený zákaz vstupu na územie Poľskej republiky rozhodnutím zo dňa 13.10.2023 č. 14-636/473/D-ZDP/2023 na dobu 5 rokov do 09.11.2028. Vozidlo sa v súčasnosti nachádza v objekte Technická ošetrovňa vozidiel KR PZ Trnava, Priemyselná 7, Trnava. Obžalovanému predmetné vozidlo nepatrí, nie je jeho vlastníkom, prevádzkači mu ho poskytli k dispozícii v Poľskej republike na prevoz migrantov. S poukazom na ustanovenie § 83 ods. 1 písm. d) Trestného zákona súd uložil ochranné opatrenie a to zhabanie predmetnej veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu. Podľa § 83 ods. 2 Trestného zákona vlastníkom zhabanej veci sa stáva štát Slovenská republika.

Podľa názoru súdu takto uložený trest obžalovanému teda plní zákonom požadovanú ochrannú funkciu ako aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení a súd vzhľadom na tieto pomenované dôvody, považuje tento uložený trest obžalovanému za adekvátny, spravodlivý a primeraný spáchanému skutku.

Poučenie:

I. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o vine nie je prípustné odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku).

II. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o treste a ochrannom opatrení možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Senica na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, 2 Trestného poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku) a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku).
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený

spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku).

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Trestného poriadku).

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku) Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chyba.